

aliquid mortuum? homo: generalis affirmativa n̄ bene conuertitur
siq̄ dicitur: h̄is uerū et cōis falsū. Et possunt fieri ista arḡ:
in ex̄p̄is sequentibus, quia n̄ ualeat aliquid uideri ē obsequatur:
q̄ aliquid obsequatur ē uideri. Itē n̄ ualeat aliquid dicitur ē combus-
tū q̄ aliquid combusctū ē dicitur. Nam in his oib̄is dicitur h̄is uerū
et cōis falsū? confir. quia h̄is uerū ē uerū, quia aliquid lignū
factū ē calidū: et in cōis ē falsū: q̄ aliquid calidū factū ē lignū: q̄
est. Itē h̄is uerū ē uerū: Deus factus ē h̄is: et in h̄is cōis ē fa-
sū ut Theodori: q̄ h̄is factus ē Deus. Ex. ad arḡ. dicit. Max. ad
illud cōis ē uerū, si recte ex̄p̄let: cōis aut falsū, si n̄ recte
ex̄p̄let. Deinde dicit. Min. eadē dicit. et D. cōis. Explicabit
autē recte illud h̄is, si ille cōis (mortuū) q̄ ē participiū pro-
teriti, ampliū ad h̄ens et proteriti: tunc n̄ illud h̄is falsū
h̄is s̄im, aliquid qui ē. C. p̄it h̄is, ē mortuū, et tunc bene con-
uertitur in h̄is: q̄ aliquid mortuū ē, C. p̄it h̄is, nempe cadauer.
Itē h̄is rōis proportionate applicanda ē ad alia ex̄p̄ta q̄
in arḡ. tangunt. rōis illorū participiorū (obsequatur) et
combustū. Ad confir. dicit. Min. ad illud cōis ē falsū
si n̄ recte colluctat, cōis aut uerū, si recte colluctat ē regulā
Dionis. nempe h̄is mō: q̄ aliquid q̄ factū ē calidū, ē lignū. q̄
s̄itō dicitur ē ad aliud ex̄p̄tū, ass. illud cōis, recte conuertitur,
si cōis h̄is mō ex̄p̄let, q̄ aliquid q̄ factū ē h̄is, ē Deus.
Q. H̄is ē uerū aliquid sp̄is ē h̄is, et in h̄is conuertens ē falsū q̄
aliquis h̄is ē sp̄is. q̄ partus affirmatiua n̄ bene conuertitur. Ex. c. h̄is.

et si. conis. rō ē quia mutab[il]i suppositio illius tri[um] hō[rum]; nam
 i[n] ante accipit in suppositione simplici; i[n] pro hō[rum] in coi[n]t[ra] in
 conie[ctio]nē u[bi] accipit in suppo[si]tione personali; i[n] pro aliquo hō[rum] singu[lar]i.
 3. n[on] sequi. talig[er] grāns ē cōntia diuina: q[uod] aliqua centia
 diuina ē grāns. Nam s[ed] h[ic] fide[re] uerū[us] rō[ne] p[ro]p[ri]e. Cons
 aut[em] ē falsu[us]. Op. c. t[er]t[io]. S[ed] ē quia mutanti[us] tri[um] q[uod] ad m[od]um.

Nam ille tri[um] grāns accipit in ante substantiue, nempe
 pro Patre. In conie[ctio]nē u[bi] accipit adiectiue; quasi ipsa centia
 diuina, qua talis gr[ati]a; q[uod] in falsu[us] ē, quia sequenti[us] Filii et
 et Spiritu[us] sancti gr[ati]a[re], quia h[ab]ent centia diuina. Et p[ro]p[ri]e
 2. illa conuersione ē bona si conis h[ab]et nō imperati[us] q[uod]
 aliquid q[uod] ē cōntia diuina ē grāns, nempe p[ro] Patre.

Arg[um]ē[n]t[um] i[n] Parte neg[ati]ua
 c. si tri[um] i[n] parte neg[ati]ua accipiatur eodē mō[do] i[n] ante, et i[n] conie[ctio]nē
 conuerti[us] talis p[ro]p[ri]e sumpt[us]. q[uod] falso dictu[us] ē illa n[on] conuerti[us].
 p[ro] h[ic] quia tri[um] aiā[rum] i[n] h[ab]et ante, alig[er] aiā[rum] n[on] ē h[ic] sumit[us]
 pro Bruto; et ideo talis p[ro]p[ri]e ē d[icitur]. Atqui si pro eodē Bruto accipi-
 at in h[ab]et conie[ctio]nē q[uod] alig[er] h[ic] n[on] ē aiā[rum] ē n[on] ē Bruto uerū[us] ante
 et conis. et conis bene conuerti[us] parte neg[ati]ua. Op. c. h[ic] et n[on] con[tra].

Ad p[ro]p[ri]e ante. c. Nam nempe tri[um] aiā[rum] in illo ante accipi
 pro Bruto disunctiue; et ideo illud h[ic] uerū[us] p[ro]p[ri]e q[uod] dicitur aiā[rum].

qd n̄ sit hō; Den̄ ad Min. die supponi falsū p̄xi illū tōd̄
aiāl̄ accipi vōdē mō in cortē, atq̄ accipiebāt in h̄ie. i. disiunctiue.
Nam ē cortē ex vi negōis p̄posita p̄xi, n̄ p̄t. Cō negas d̄iuid̄
accipi, nisi copulatiue p̄ verbis aiālibus, quorū unū ē h̄ie; atq̄ adeo
n̄ p̄t accipi p̄ breuiorē tō. Quare ad ueritē d̄iuid̄, satis erat de
aliquo aiāl̄, v.g. de equo, negare h̄ie; Ad ueritē uē cortis
opus erat de aliquo h̄ie negare cō aiāl̄: qd̄ tō falsū ē
cū ipse h̄ie sit unū aiāl̄.

Q̄: qn̄ vlt̄ neḡa conuertit̄ simpl̄, semper pars neḡa
q̄ ē eius subalternā, conuertit̄ et simpl̄: s̄ vlt̄ neḡa simpl̄
conuertit̄: q̄ ē pars negatiua; ac p̄v̄n̄ male neḡ illa conuertit̄.
Ex. c. Mai; et d̄i. Min. ass̄ vlt̄ neḡa simpl̄ conuertit̄ qn̄ ē d̄: n̄ ad
qn̄ ē falsā: ut saepe contingit. Neū saepe d̄ d̄ pars neḡa
tō conuertit̄ n̄ p̄t. ut p̄t̄ in illo ex p̄lo: aliqd̄ aiāl̄ n̄ ē h̄ie; q̄
aliquis h̄ie n̄ ē aiāl̄. Itaq̄ dicimus pars neḡa simpl̄ conuertit̄;
quoties ē cōis vlt̄ neḡa uē. In tō n̄ sequit̄ qd̄ si conuertit̄ vlt̄
neḡ ē fortis, talis et sic conuertit̄ conuersio pars neḡ. Ratio
ē quia ut conuertit̄ alicuius propositionis sit formalis, suf-
ficiat si bene conuertat̄, quoties ē uē: qd̄ ita contingit in vlt̄
negatiua: n̄ uē in parti negatiua, q̄ aliqd̄ ē uera, quin bene
conuertat̄, ut p̄t̄ ex d̄i. signū ē qd̄ tō conuertit̄, n̄ con-
uertat̄ vi p̄xi, s̄ ex vi mō, et cortē qd̄ eius conuersio n̄ sit fortis.

3°: bene seq^r nullu^m. B. 2. p. q. nullu^m. s. e. B. 1. et hac bene conuertit in hanc, ali-
 qd. v. n. e. s. 1. q. partu^m neg^{ua}, bene conuertit, sin minus, det^r oppo^s hui^{us}
 conit^{is}, aliqd. B. n. e. s. 1. nempe | o. B. e. s. 1. s. d. o. B. e. s. 1. et
 nullu^m. B. e. s. 1. q. erat est conuersa, n. contraria: q. dabunt^r duo
 contraria s^{unt} a^{nt}, nisi partu^m neg^{ua} conuertat^r simpli^{ter}. B. 4. e. v. h^{ic}
 arg^{uit}, q. par^{te} ut^{er} illius conit^{is}? q. n. n. in hoc casu bene conuertat^r
 partu^m neg^{ua}, id t^{em} ideo contingit, quia supponit^r bene inferri es ut^{er}
 neg^{ua} ut^{er}, ei q^{ui} illius subalterna: qd, q^{ui}do accidit, id al^{ter} minus
 posse conuert^r; ideo t^{em} n. seq^r qd conuersio sit fortis, quia
 vlt^{er} neg^{ua} semp^{er} est falsa, et t^{em} n. h^{ic} subalterna, q. possit conuert^r;
 quia aliq^{ui} n. bene inferri os illa

4°: qdqd repugnat conit^{is}, repugnat et anti: s^{ed} partu^m
 neg^{ua} est conit^{is} vlt^{er} neg^{ua} q^{ui} est eius subalterna: q. si partu^m neg^{ua} re-
 pugnat conuert^r simpli^{ter}, repugnat et de neg^{ua}. B. 4. e. s. 1. et
 dist^{inct}. Nam: ad partem neg^{ua} ei conit^{is} sui subalterna vlt^{er} neg^{ua}
 q^{ui} ipsa vlt^{er} neg^{ua} est a^{nt}: n. aut^{em} q^{ui} ipsa vlt^{er} neg^{ua} est falsa. s^{ed} dist^{inct}.
 conit^{is}, ad, q^{ui} partu^m neg^{ua} repugnat conuert^r, repugnare et vlt^{er} conuert^r.
 si talis partu^m neg^{ua}, sit conit^{is} vlt^{er} neg^{ua}. n. a^{nt} si n. sit ei conit^{is}. hoc
 t^{em} n. sufficit ut conuersio partu^m neg^{ua} sit fortis, quia salte^m aliq^{ui} d^{icit}
 anti^{us} a^{nt}, et conit^{is} falsu^m.

Non agimus h^{ic} de conuersione singulariu^m, quia ne

Arist.

de illis agit (qd sibi intellige de conuersi contrapositione; quia minus
sunt in usu, et minus utilitatis habent. Vnde in Curs. huc to. q. 1. a. 4.
et q. 2. art. 2.

Quaestio. Prima.
De conuersione Modalium.

Not. 6.

Notandi alij anteqm p^obent^r Theoremata.

Anteqm modalium Theoremata p^obent^r, notanda s^o alij. i. con-
uersione modale dicit^r illud, q^o quom^o aliquid alicui insit, alit^r n^o insit,
pronunciat. Constat aut^r inuentionis modalis ex dictis. Et mo:
quis praecipue heat^r r^o de mo, qm de dictis; Dicit^r e^o oratio cons-
tans v^oo imp^osiu^o. Nis u^o e^o ille, qui tale dictu^o modificat. V^o
in hac p^oie necesse e^o h^ou^o e^o aial^o; Illud h^ou^o e^o aial^o vocat^r
dictu^o. Illud u^o necesse, appellat^r Nis. Sed u^o mi^o si p^ouer.
necesse, Impossibile, congens, et Possibile: duo p^oiores, di-
cunt^r v^oes, quia se h^ont in modalibus, sicut se h^ont in absolutis
(ois, et nullus): possunt t^o p^oeri modales, si illis proponat^r
negati^o; duo aut^r posteriores sunt partes, et ead^o valent atq^o
quidam quidam non; possunt t^o p^oeri v^oes, si illis propo-
nat^r negati^o; v^o n^o congens et n^o possibile, sunt mi^o v^oes,
eiusd^o q^ontitatis cu^o necesse, et impossibile. Notand^r p^oiera
p^oie modale posse constare du^o v^o et mi^o parti, ut congens e^o

ie^o

oī³ hīc³ ē³ albu³ } aut dicto parti, et mis oī³, ut necesse ē³
 alique³ hīc³ ē³ albu³: aut dicto et mis oī³, ut necesse ē³ hīc³
 oī³ ē³ aīal. Jam u³ ut duae priores modales sint contrariae,
 dent amba constare mis uibus, et dictis i³ dictis, erunt
 aut dicta contradictoria, si unū illorū³ hēant ante se par-
 tā³ non, ut necesse ē³ oī³ hīc³ ē³ aīal, necesse ē³ oī³ hīc³
 n³ ē³ aīal, u³ illa parta (non) n³ negat aut afficit mis, nem-
 pe illud (necesse) sē³ afficit dictū³, nempe illud (n³ ē³ aīal).
 Unde p³ illas priores hēre dicta contradictoria, et eū³ aliunde
 hēant mis uibus, seq³ ē³ contrarias. Ut aut duo priores moda-
 les sint contradictoria, dent amba constare, eorū³ dicto et mis
 contradictorijs: erunt aut mi contradictorijs, si una illarū³
 habuerit mi affirmatū³, alē³ negatū³, ut (necesse ē³ oī³ hīc³
 ē³ aīal) n³ necesse ē³ oī³ hīc³ ē³ aīal. Itē³ necesse ē³ alique³
 hīc³ n³ ē³ aīal (n³ necesse ē³ alique³ hīc³ n³ ē³ aīal).

Proterea ut duae modales sint equipollentes, not³ h³ duae
 p³tae: 1^a ut mi illarū³ sint eiusdē³ quantitatis, uel oī³
 uel n³, oīs partes. 2^a ut dicta p³rius de possibili congnite,
 et impossibili, sint eadē³ u³ se, et contradictoria opponan-
 t³ dictis p³rius de necesse. Ex p³ter sit: hūic p³rius necesse ē³
 oī³ hīc³ ē³ aīal, a qui p³ter hāc (n³ congnens ē³ alique³ hīc³
 n³ ē³ aīal) et hāc (impossibile ē³ talique³ hīc³ n³ ē³ aīal),

et hæc n̄ potest e' aliquæ h̄ic n̄ e' aiā. ubi aperte conit' inobis dicitur
modu' e' vlt' ; dicitur a' p̄ior' de possibili, contingenti, et impossibili
opponi contradicōr' dicit' p̄ioris d' necesse.

Illud deniq' notandū e' p̄ior' d' necesse et possibili p̄ior' d'
affirmat' ut hæc | necesse. l. possibile e' oī' h̄ic n̄ e' aiā | ita
exponi dicit' copulatim | et necesse e' hunc h̄ic n̄ e' aiā | et dicit'
lū' tunc e' aiā. copulatim aut' ita dicit' exponi et hunc h̄ic n̄ e' aiā
necesse e' | et illud h̄ic n̄ e' aiā necesse e' et c. q' dicit' p̄ior' sunt de
necesse, aut possibili affirmat', et de dicit' parte, deniq' exponi dis-
iunctim. l. disiunctim. Quo aut' nō exponi debent p̄ior' de
nō negat', sive h̄ic n̄ e' aiā vlt', sive parte. v' apud Curthia
lv. q. i. art. i. §. 5. reglā.

Quo pacto convenienti modales de necesse, et possibili affirmat'.

Affirmat' Arist' has p̄ior' conuertit eod' nō, quo convenienti
absolute. Nimirō, vlt' neg' ^{ut} simpl'. vlt' affirmat' in p̄ior'. Parte
affirmat' simpl'. Parte negat' nullum. Probat' e' Theore-
ma quoad p̄ior' de necesse | necesse e' nullū. B. e' A. | necesse
e' nullū. B. e' B. si n̄ seq' dicit' opposit' conit' | n̄ necesse e'
nullū. B. e' B. cui aequipollet hæc | conangens e' aliqd. A. e' B.

Tunc sic.

Tunc nec: possibili posito in actu, nullu sequit absurdu congens
 e' aliqd. s. e. s. p. sit igit aliqod. s. s. p. aliqd. s. e. s. p. q
 per reductione partis affirmat absolute aliqd. s. e. s. p. et q
 quidquid e', conangit conangit ee, bene seqt haec: q congens e'
 Aliquod. s. e. s. p. q dabuntur dua contra dictione sub u, nisi etc.

In dno 2, et 3 Theorema, quod s. vltis affirmat conuertat in pte
 et partes affirmat conuertat simpdr. necesse e' oie, l, aliquod. s. e. s.
 p. q necesse e' aliquod. s. e. s. p. si n' seqt deti oppo' conti
 n' necesse e', aliquod. s. n' ee s. p. q aequipollet huic | possibile e'
 nullu? s. e. s. p. sit igit nullu? s. e. s. p. Nam possibile positi
 actu, nullu seqt absurdu? Ia sic | nullu? s. e. s. p. q p conuert
 absolute n' nullu? s. e. s. p. q possibile e' nullu? s. e. s. p. q aq
 pollet huic | n' necesse e' aliqd. s. e. s. p. sed haec e' conradictoria
 e' conuertae partis | necesse e' aliquod. s. e. s. p. et cond e' et conra
 dictoria vltis affirmat | necesse e' oie. s. e. s. p. q dabuntur dua co
 tradictoria sub u. nisi etc.

4. Theorema, qd partes neg n' conuertat, pbat Arist. afferendo
 indra, m' q dicit Arist. veru, et conis falsu | necesse e' aliquod aial
 n' ee homine? q necesse e' aliqut homine? n' ee aial.

Ia u' de probis et possib' affirmatis, dm e' i' uenti cod' n' q
 conuertendo p'ores d' necesse, ut paulo ante diximus. Na' bene va
 let, posite e' nullu? s. e. s. p. q possibile e' nullu? s. e. s. p. si
 n.

n̄ sequit̄, det̄ opposit̄ cor̄is | n̄ possibile ē nullū. S. cē. B. 1. q.
 a qui polle hūc | necesse ē aliquid. S. cē. B. 1. q. per regulas abso-
 lutū conuertit̄ in hanc | necesse ē aliquid. B. cē. S. 1. Tunc
 si 1. necesse ē aliquid. B. cē. S. 1. q. n̄ possibile ē nullū. Sci
 B. 1. | hae. n̄ sequit̄ eo ante p̄ acquit̄ia³ | s̄t̄ ē conuertit̄
 r̄a & conuersa | possibile ē nullū. B. cē. S. 1. q. dabunt̄
 dua contra dictoria s̄t̄ u. nisi eey. S̄t̄r̄ d̄m̄ ē d̄ partē,
 et v̄t̄ affirm̄a q̄ d̄ s. partē conuertat̄ simplr̄, v̄t̄ in p̄iō.

Arḡō Prōes d̄ necesse
 et possibili affirmati.

1. S̄t̄r̄ conuersa ē s̄t̄r̄ | possibile ē nullū oculū ē n̄riū
 ad uisū | et in conuertens | q̄ possibile ē nullū n̄riū ad uisū
 et oculū ē falsa. q̄ v̄t̄ affirm̄a neḡa de possibili affirmati, n̄
 conuertit̄ simplr̄. Bp. N. Mai. Nam illa conuersa ē falsa
 (si ex ponat̄ ut ex poni det̄, v̄t̄ c̄t̄ius uocis nec̄³) copula-
 tim. Nepe hūc mō | possibile ē neḡ³ hūc oculū, neḡ³ illū, cē
 n̄riū ad uisū | . . . neque Doct̄r̄, neq̄ sin̄der. q̄ p̄rius ūt̄
 sit a parte falsa, n̄ ē mirū, si eo illa sequat̄ conuertens et
 falsa. Qd̄ si q̄s uelit̄ ex ponere conuersa copulatiua, tunc et
 erit et, et s̄t̄r̄r̄ h̄bit̄ conuertens ueram.

2. facta sup̄p̄ōe q̄ nullū h̄ō ē t̄r̄ gram̄aticus, hūc d̄m̄ ē uerū. Necesse
 ē oī gram̄aticū ē hominē | et cor̄is | q̄ necesse ē aliqua
 h̄ic

hoc grammativ³ e falsu, siquidem ut supponemus, nullus his
 ex istis grammaticus: q^o d^o affir^{uo} et neesse affirmato n^o con-
 ventu in prin. Min. et cont^o p^ont. Pr. Mai. quia si illud s^oi
 n^o e uerit³, eius s^odictiv³ erit uerit³, nempe n^o neesse e^o v^o grama-
 ticu³ ei h^ore³, q^o appollet hui³ posse e^o aliqd^o grammativ³ n^o e^o h^ore³.
 sc^o h^ore e^o falsa, ut ex his v^o constare: q^o et illa ex q^o reg^o. Pr. q^o.
 Mai. ad eius prob^o e^o. Mai. et. Pr. Min. Mai. grammativ³ in
 illo ante, accip^o p^ont, pro grammatica in conercto, q^o n^o e^o h^ore, ut
 p^ont. v^o illa e^o quippolens e^o u^o, posse e^o aliqd^o grammativ³ n^o e^o
 h^ore³, nempe q^olibet grammativ³ in conercto: v^o grammativ³ Donati
 e^o grammativ³, et ip^o Donato n^o ex istente, et t^o n^o e^o h^ore.

Quaest. 2^a

De conuers^o Modaliv³ de contingenti. v^o.

Art. Prim^o.

de eod^o e^o q^olibet e^o et s^o m^o.

Imprimis not^o e^o cogens imp^o p^ont^o esse accipi: e^o m^o p^ont e^o id^o atq^o nece
 set ut si Lucas cogens e^o h^ore e^o dicit^o. 2° p^ont e^o id^o atq^o id^o q^olibet
 e^o, h^o n^o e^o s^o p^ont id^o e^o atq^o possibile.

Set igit^o ill^o. Troes modales d^o contingenti e^o et s^o m^o affirman

conueniens ead. rōe, q̄ s̄uertunt̄ p̄oēs d̄ necesse, et possibili, & q̄.
 paulo ant̄ diximus. Ratio ē, quia contingens ē et 3̄ mo, idē
 ualet, atq̄ 1̄ necesse, aut 1̄ possibile: q̄ p̄oēs d̄ contingens ē et
 3̄ mo, ead. rōe conueniens. q̄ conueniunt̄ p̄oēs d̄ 1̄ necesse, et
 possibile.

De conangenabus 2̄ mo.

In eiq̄m p̄ponamus etōs p̄ conueniē modalium d̄ contingens 2̄
 mo. Not̄. ē, quālibet modalē d̄ contingens 2̄ mo, si constat
 dicto v̄l affirmatiu, et accipiāt in s̄ū diuisi, h̄re duas ex po-
 nentes de necesse; q̄ dicta v̄l opponant̄ subcontrariē dictōi
 p̄oēs de contingens, alit̄ saltē contradicōrē repugnet. Nūc aut̄
 tā in exposita, quā in exponente, q̄iust̄ quantitat̄is c̄i d̄
 c. l. ut̄, l. part̄is: quare nūc congens ex ponēt̄ p̄ necesse;
 et n̄ congens ex ponēt̄ p̄ necesse. V̄n. h̄c p̄oēs congens ē
 oē h̄c c̄i albū ē uera; et quia n̄ necesse ē, d̄ aliquē h̄c
 c̄i albū; et quia n̄ necesse ē, d̄ aliquē h̄c n̄ c̄i albū.

Quod si p̄oēs d̄ contingens constat dicto partē, tunc
 3̄ h̄c exponentes de necesse. V̄n. h̄c p̄oēs congens ē ali-
 q̄ dial c̄i h̄c ē falsa. Quis t̄ falsitas n̄ d̄prehendit̄
 p̄ duas t̄n exponentes de necesse inueniunt̄ per h̄c n̄ necesse ē
 oē dial c̄i h̄c, et oē necesse ē nullū dial c̄i h̄c. utraq̄
 n̄ exponens d̄t, cū t̄n exposita, sit falsa. Quare addendae

5 et quia n̄ necesse d̄ial p̄m eē h̄ve³, p̄m n̄ eē h̄ve³; et rōi
huius 3̄ exponētis, falsa d̄prehensio illa p̄ior exposita (con-
gēns ē aliqd̄ d̄ial eē h̄ve³, nam rēi necesse ē d̄ial, p̄m eē
h̄ve³, p̄m n̄ eē h̄ve³)

Mod³ 2° ex affir^{ua} d̄ congēns 2° mō, rēte inferri negati-
ua³ constantē eūsd̄ oīo trīs, uariata t̄r qualitate cēnli; affir-
mōe, aut negōe. vñ. bene inferri | congēns ē oīe h̄ve³ eē albū³.
q̄ congēns ē nullū h̄ve³ oīe albū³, quā conditiōne d̄ appellat p̄his
conuers³ per oppōm qualitate³; q̄ hunc dāt q̄ p̄obis affir^{ua} d̄
2° congēns; conuertenti³ in neg^{ua} et uicē uersa. Cuius conuersio-
nis rō ē, quia cū congēns 2° mō, d̄ quo hūc agimus sit illud,
q̄d p̄t eē, s̄ n̄ eē, poterit quis uerē affirmare, q̄d illud, q̄d con-
gēns ē eē, sit eē; congēns n̄ eē; nam alr̄ pōit t̄m eē; et q̄ n̄
hērit rōi³ congēns 2° mō.

Propositio 3° d̄bes pro
conuersō modalium congēns
2° mō

His positis sit d̄ d̄o. Utis affir^{ua} d̄ congēns 2° mō, con-
uertenti³ in p̄m. Et quia bene ualēt congēns eē d̄. B. eē A. 1.
q̄ congēns ē, aliqd̄. A. eē. B. 1. si n̄ reg³, dēt oppōm³ conuers³, nempe
(n̄ congēns ē aliqd̄. A. eē. B. 1.) q̄ p̄t eē uera, s̄ quia necesse ē

nullu³. s. c. B. vel quia necesse e³ / o³ s. c. B. / vel quia necesse
 e³. s. p³im c. B. ; paratim n³ c. B. / . s. ob
 s³d ob nulla³ exponente p³t c. vera. q³ absolute falsa e³. et p³.
 imprimis q³d n³ possit e³ vera p³ c. ; quia si haec e³ vera / necesse
 e³ nullu³ s. c. B. / q³ p³ reglas absolutaru³ et modalium de necesse
 / necesse e³ nullu³ B. c. A. / s³d haec n³ p³t stare, cu³ illa e³ con-
 gens e³ o³ c. c. A. / ut p³t : q³ o³ q³d magis declarati. non
 haec / congens e³ o³ b. c. A. / conuersi q³ p³im qualiter in hanc
 / congens e³ nullu³ B. c. A. / q³ aperte repugnat illi e³ expo-
 nenti / necesse e³ nullu³ B. c. A. /

Non p³t e³ c. uer³ illud oppositi³ conis ob 2^a exponente³
 / necesse e³ o³ s. c. B. / Nam si necesse e³ / o³ s. c. B. / q³
 / q³ reglas modalium de necesse / necesse e³ aliqd. s. c. B. / et
 conis / n³ congens e³ o³ c. B. c. A. / q³ n³ p³t sut³ seu illa stare.
 Donq³ n³ p³t e³ u³ illud oppo³ conis ob 3^a exponente³ / necesse
 e³. s. p³im c. B. / p³im n³ c. B. / nam si necesse e³. s. p³im c.
 B. / q³ necesse e³. aliqd. s. c. B. / q³ conuersi in hanc / necesse
 e³ aliqd. B. c. A. / s³d haec, ut paulo ante diximus, repug-
 nat illi e³ / congens e³ o³ c. B. c. A. / q³ dabunt³ duae re-
 pugnantas sut³ u³ nisi istis affirmati³ d³ congenti conuer-
 sati in p³im.

2^a clo. ista neg³ d³ cogeri e³ mo conuersi in p³im.
 nil

n^o u^o simplr. Et est quoad 1° p^om: quia bene seq^r con-
 tingens est nullu^m. B. cⁱ. S. q^o congens est aliqd. S. n^o est B. 1. Si
 n^o seq^r, det^r opp^ou^m cont^r n^o cogens est aliqd. S. n^o est B. 1. q^o p^o
 est u^o l^o quia | necesse est o^o. S. cⁱ. B. 1. l^o quia | necesse est nul-
 lu^m. S. cⁱ. B. 1. l^o quia | necesse est. S. p^om est B. p^om n^o est B. 1.
 s^o i^o his o^ob^o, facta conuers^o, ut paulo ante facimus q^o tres as-
 ponentes, p^o o^ondi repugnantia cu^m ante, q^o conuenit: q^o n^o
 d^om est conuers^o ut^o neg^o in p^om n^o est bona. Et de^o in c^o quo-
 ad 2° p^om q^o s. ut^o neg^o n^o conuertit^o simplr, quia dati s^om
 u^o, et cont^r falsu^m. Nam haec est u^o 1 congens est nullu^m h^oic est albu^m:
 et n^o q^o int^r seq^r est falsa | congens est nullu^m albu^m est h^oic: ad
 aliquod albu^m (n^omp^o Albu^m est g^oni) nec^o, n^o sit homo.
 3° c^o. Par^ota^o aff^o qua^o neg^o conuertit^o simplr, si eius
 d^om n^o sit in ma^o nec^o. s^o huius est probat^o: ut^o q^o conuer-
 sit^o p^om et congenti^o 2° neg^o breuitatis cu^m o^omittend^o.
 v^o possunt in cursu. q. 2. s. 2. et 3.

Art 3us

Quot sint figurae, et Modi
sylloru^m.

Quia, ut syl^llus recte cludat, at est in bona p^om: p^om aut^o cons-
 tat ex bona p^om, et bono mo^o. merito rogabit aliq^o quot na^o
 sint figurae, et m^o syllogistici: q^o ut resoluat^o, notand^o.

figura syllogistica nil aliud e[st], qua[m] apta[m] complicatione[m]
medij tri cu[m] extremis ad aliquid probandu[m]. Modus aut
nil aliud e[st], qua[m] apta[m] complicatione[m] omissar[um] s[ed] quanti-
tate[m] et qualitate[m] ad e[ss]e inferenda[m]. q[ui]d positis.

Sic e[st] et[er]o. figura syllogistica sunt 3. Et, quia tot
sunt figurae, quot sunt complicatioes medij tri cu[m] extremis.
Sed tres s[un]t complicatioes: q[ui]d est. Et s[ecundu]m. quia medius tri
aut p[otes]t subijci uni ext[er]io et p[ri]ori de All[eg]o, et tunc cons-
tituit p[ri]ma[m] figura[m], aut p[otes]t p[ri]ori de utroq[ue], et tunc ans-
tituit 2a[m], aut deniq[ue] p[otes]t subijci utroq[ue], et tunc constituit
3a[m], et nulla alia datur complicatio medij tri cu[m] ext[er]io: q[ui]d
huius complicatio e[st] triplex, et co[n]tra triplex t[ame]n e[st] figura
syllogistica.

Insurgit in Medicoru[m] p[ri]nceps Galenus, cu[m] nobili
discipulo r[ati]o[n]e corona, aduersus p[ro]p[ri]etate[m] intendit q[uo]d p[ro]bare
quatuor e[ss]e figuras: quia tot sunt figurae, quot sunt com-
plicationes medij tri cu[m] extremis: sed quatuor sunt compli-
cationes: q[ui]d est. Et s[ecundu]m. quia medius tri, aut p[otes]t p[ri]ori d[ec]i
utroq[ue] ext[er]io, aut subijci utroq[ue], aut subijci Maiori, et p[ri]ori
d[ec]i Minori; aut p[ri]ori de Mai[or]i, et subijci Minori: sed ha-
bent quatuor complicatioes: q[ui]d est. Consp[icitur] quia multi dant[ur] sylli-
cti dentes ut p[ri]o, qui ad nulla[m] ex illis tribus figuris p[er]tinent.

2^a pars elus. quia int oes illos mos, sol reperunt^r 19; qui
 sunt utiles ad concludendū. Nempe 19. pro 4 figura
 quatuor pro 2; 6. deniq^z pro 3, qui oēs continent
 vulgatis illis carminibus. Barbara, Celarent: &c.
 Breuiq^z aut oēs s^t inutiles ad eludendū vi pri.

Progabis quid sit eludere directe, et indirecte; et
 in oibus figuris dendi mi elu dendi indirecte. Et
 tunc aliquo^z mi^z eludere directe, qn in elu priat^r
 maius extremū^z e^z Min; tunc aut eludere indirecte,
 qn in elu colligi, seu priat^r minus extremū^z e^z Mai.
 Nam e^z Modi concludendi directe, reperunt^r in
 oibus figuris: Modi aut eludendi indirecte, reperunt^r
 ea in prima, quia in illa tm; et n^z in alijs, s^t minus
 extremū^z colligi de Mai; sunt aut hi mi eludendi
 indirecte, quinq^z ultimi p^rinentes ad 4 figuram, n^ze
 Baralipon: &c.

B. vt. quartus.

Quid sit clari^r oēs 199. oī. et 199. nullij.

dispositis colligi uniuersalis negatio uera in q^o mis in a^o figur
 ra ex mai^{or} app^{er} et, et Min^{or} uti neg^{at} est mult^{is} ad etudend^u.

Mitto alia ex pla.

Ad cap 28, et 29.

De Ponte, seu de Arca
 inueniendi medi^u.

Ad inuestigand^u medi^u in^u accommo^{dat} ad aliqua^m est h^{ab}
 probanda^m, tradit Arist. huc lo. nou^u comp^{er}ioes, seu mis:
 quoru^m. 6. si utiles ad bene etudend^u, id^eoq^{ue} d^ent^{ur} stare. 2°
 aut uti^{us} non utiles, id^eoq^{ue} d^ent^{ur} n^{on} stare. conanent^{ur} aut o^mes, hi
 uersibus

Fecana: cageti: Dafones: heuare: Gedalo -
 Gauadi, Stant. s^{ed} n^{on} Stant. Tebas: Hedas, et Aacas.
 Quaru^m nou^u ar^{ch}ipiu^m, et ad mirabile^m Structur^{am} Antiqui^m Dis
 appellauere Ponte, transitu difficile, ut pote, qui n^{on} un^u, aut
 uale^{at}. s^{ed} nou^u altissimis arcibus, et in aere q^usi pendentibus,
 sit fabricatus. Inde n^{on} est, ut teste Solo lib. 5. Semul^u cap. 8.
 huc uardi ingenij ex illo precipitarent. At ut inquit sal^u. B.
 loquens de h^uibus sui temporis) nunc nemo est tam imp^{er}inge
 nij, cui n^{on} sit sit transitu facilissimus